DIREKTIVA KOMISIJE 2009/83/ES

z dne 27. julija 2009

o spremembah nekaterih prilog k Direktivi 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede tehničnih določb o upravljanju s tveganji

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([1]) ter zlasti točke (l) člena 150(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija in Odbor evropskih bančnih nadzornikov sta leta 2006 za zagotovitev usklajenega izvajanja in uporabe Direktive 2006/48/ES v celotni Evropski uniji ustanovila delovno skupino (Skupina za prenos direktive o kapitalskih zahtevah – Capital Requirements Directive Transposition Group (CRDTG)), katere naloga je obravnavanje in reševanje vprašanj v zvezi z izvajanjem in uporabo navedene direktive. Po mnenju CRDTG je treba za zagotovitev usklajene uporabe podrobneje opredeliti nekatere tehnične določbe, vključene v prilogah V, VI, VII, VIII, IX, X in XII k Direktivi 2006/48/ES. Poleg tega nekatere določbe niso sorazmerne z ustreznimi praksami za upravljanje s tveganji, ki jih izvajajo kreditne institucije. Zato je primerno te določbe prilagoditi.

(2) Zaradi vzpostavitve notranjega trga je treba razjasniti načine, kako lahko kreditna institucija dokaže obstoj večjega prenosa zunajbilančnega tveganja. Primerno je tudi povišati kreditni konverzijski faktor za likvidnostno posojilo, ki ga odobrijo kreditne institucije za družbe, ki niso zajete v bilanci.

(3) Direktivo 2006/48/ES je zato treba ustrezno spremeniti.

(4) Ukrepi, predvideni s to direktivo, so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za bančništvo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2006/48/ES se spremeni:

1. V Prilogi V se točka 8 nadomesti z naslednjim:

„8. Tveganja zaradi poslov listinjenja, v okviru katerih so kreditne institucije v vlogi vlagatelja, originatorja ali sponzorja, se ovrednotijo in obravnavajo s primernimi politikami in postopki. Te politike in postopki zlasti zagotavljajo, da se ekonomska vsebina posla v celoti odraža v oceni tveganja in odločitvah uprave.“

2. Del 1 Priloge VI se spremeni:

(a) V točki 29 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„29. Izpostavljenostim do institucij s preostalo zapadlostjo več kakor tri mesece, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s tabelo 4, glede na šest stopenj na lestvici ocenjevanja kreditne kvalitete, ki jih dodelijo pristojni organi bonitetnim ocenam primernih ECAI.“

(b) V točki 31 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„31. Izpostavljenostim do institucij s preostalo zapadlostjo tri mesece ali manj, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s tabelo 5, glede na šest stopenj na lestvici ocenjevanja kreditne kvalitete, ki jih dodelijo pristojni organi bonitetnim ocenam primernih ECAI:“.

([1]) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

(c) Točka 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. IZPOSTAVLJENOSTI DO INSTITUCIJ IN PODJETIJ S KRATKOROČNO BONITETNO OCENO“.

(d) V točki 73 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„73. Izpostavljenostim do institucij, kadar se uporabljajo točke 29 do 32, in izpostavljenostim do podjetij, za katere je na razpolago kratkoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s tabelo 7, glede na šest stopenj na lestvici ocenjevanja kreditne kvalitete, ki jih dodelijo pristojni organi bonitetnim ocenam primernih ECAI:“.

(e) Doda se točka 90:

„90. Vrednost izpostavljenosti iz naslova zakupa je diskontirana najmanjša vsota plačil po zakupu. Najmanjša vsota plačil po zakupu je enaka plačilom, ki jih kreditna institucija zahteva ali jih lahko zahteva od zakupnika, v času trajanja pogodbe o zakupu, in plačilu iz naslova katere koli nakupne opcije iz zakupa (tj. ki se bo z veliko verjetnostjo izvršila). Vsako preostalo vrednost iz naslova zakupa, zavarovano z osebnim jamstvom, ki izpolnjuje pogoje, določene v odstavkih 26 do 28 dela 1 Priloge VIII glede primernosti dajalcev zavarovanj kot tudi minimalne zahteve za priznavanje drugih vrst osebnih jamstev, predvidene v odstavkih 14 do 19 dela 2 Priloge VIII, je treba vključiti v minimalna plačila zakupa. Te izpostavljenosti se v skladu s členom 79 dodelijo ustreznim kategorijam izpostavljenosti. Če je izpostavljenost preostala vrednost zakupljenega premoženja, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo po naslednjem postopku: 1/t * 100 % * vrednost izpostavljenosti, pri čemer t predstavlja število, večje od 1, in najbližje število celih let preostalega obdobja zakupa.“

3. Del 1 Priloge VII se spremeni:

(a) Točka 25 se nadomesti z naslednjim:

„25. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti so enaki morebitni izgubi iz izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov kreditne institucije, dobljeni z uporabo internih modelov tvegane vrednosti ob upoštevanju 99. percentila enostranskega intervala zaupanja za razliko med četrtletnimi donosi in ustrezno netvegano stopnjo, izračunano v dolgoročnem vzorčnem obdobju, pomnoženo z 12,5. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti na ravni portfelja lastniških vrednostnih papirjev niso manjši od celotnega seštevka vsot minimalnih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, zahtevanih na podlagi pristopa PD/LGD, in ustreznih pričakovanih izgub, pomnoženih z 12,5 in izračunanih na osnovi vrednosti, določenih v odstavku 24 dela 2, in ustreznih vrednosti LGD iz odstavkov 25 in 26 dela 2.“

(b) Točka 27 se nadomesti z naslednjim:

„27. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

Znesek tveganju prilagojene izpostavljenost = 100 % * vrednost izpostavljenosti,

razen če je izpostavljenost preostala vrednost zakupljenega premoženja. V tem primeru se izračuna, kot sledi:

1/t * 100 % × vrednost izpostavljenosti,

pri čemer t predstavlja število, večje od 1, in najbližje število celih let preostalega obdobja zakupa.“

4. Del 2 Priloge VII se spremeni:

(a) Točka 13 (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) Za izpostavljenosti, ki nastanejo na podlagi transakcij z izvedenimi finančnimi instrumenti (naštetih v Prilogi IV), ki so v celoti ali delno zavarovani, in poslov posojanja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so v celoti ali delno zavarovani, ki so predmet okvirne pogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 10 dni. Za posle začasne prodaje/začasnega nakupa in/ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, ki so predmet okvirne pogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 5 dni. Nominalni znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;“

(b) V točki 14 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„14. Ne glede na točko 13(a), (b), (c), (d) in (e), je M enak najmanj en dan za:“

5. Točka 96 dela 4 Priloge VII se nadomesti z naslednjim:

„96. Zahteve iz točk 97 do 104 se ne uporabljajo za osebna jamstva, ki jih zagotavljajo institucije, enote centralne ravni države in centralne banke ter družbe, ki izpolnjujejo zahteve, določene v točki 26(g) dela 1 Priloge VIII, če kreditna institucija prejme dovoljenje za uporabo pravil iz členov 78 do 83 za izpostavljenosti do takih subjektov. V tem primeru se uporabljajo zahteve iz členov 90 do 93.“

6. Del 1 Priloge VIII se spremeni:

(a) V točki 9 se doda naslednji odstavek:

„Če kolektivni investicijski sklad ni omejen na naložbe v instrumente, ki so v točkah 7 in 8 primerni za priznanje, se lahko enote premoženja z vrednostjo primernih sredstev priznajo kot zavarovanje ob predpostavki, da je CIU vložil v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata v neustrezna sredstva. V primerih, ko imajo neustrezna sredstva negativno vrednost zaradi obveznosti in posrednih obveznosti, izhajajoč iz lastništva, izračuna kreditna institucija skupno vrednost neustreznih sredstev in v primeru, da je ta negativna, zmanjša vrednost primernih sredstev za vrednost neustreznih sredstev.“

(b) V točki 11 se doda naslednji odstavek:

„Če kolektivni investicijski sklad ni omejen na naložbe v instrumente, ki so v točkah 7 in 8 ter v postavkah, navedenih v točki (a) te točke, primerni za priznanje, se lahko enote premoženja z vrednostjo primernih sredstev priznajo kot zavarovanje ob predpostavki, da je CIU vložil v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata v neustrezna sredstva. V primerih, ko imajo neustrezna sredstva negativno vrednost zaradi obveznosti in posrednih obveznosti, izhajajoč iz lastništva, izračuna kreditna institucija skupno vrednost neustreznih sredstev in v primeru, da je ta negativna, zmanjša vrednost primernih sredstev za vrednost neustreznih sredstev.“

7. Del 2 Priloge VIII se spremeni:

(a) Točka 13 se nadomesti z naslednjim:

„13. Police življenjskega zavarovanja, zastavljene posojilni kreditni instituciji, se lahko priznajo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) polica življenjskega zavarovanja je izrecno zastavljena posojilni kreditni instituciji ali je prenesena nanjo;

(b) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, je obveščena o zastavi ali dodelitvi in zaradi tega ne more plačati na podlagi pogodbe izplačljivih zneskov brez privoljenja posojilne kreditne institucije;

(c) posojilna kreditna institucija ima pravico do odpovedi police in prejetja odkupne vrednosti v primeru kreditojemalčevega neplačila;

(d) posojilna kreditna institucija se obvesti o vsakem neplačilu po polici s strani imetnika police;

(e) kreditno zavarovanje se mora zagotavljati do dospelosti posojila. Kadar to ni mogoče, ker se zavarovalno razmerje konča pred iztekom posojilnega razmerja, mora kreditna institucija zagotoviti, da znesek iz zavarovalne pogodbe kreditni instituciji do izteka sporazuma o kreditu služi kot garancija;

(f) zastava ali prenos mora biti pravno učinkovita in izvršljiva v vseh zadevnih pravnih redih, ki veljajo ob sklenitvi sporazuma o kreditu;

(g) odkupno vrednost določi družba, ki daje življenjsko zavarovanje, in je ni mogoče zmanjšati;

(h) odkupno vrednost je treba na zahtevo pravočasno plačati;

(i) odkupne vrednosti ni mogoče zahtevati brez soglasja kreditne institucije;

(j) za družbo, ki daje življenjsko zavarovanje, veljata Direktiva 2002/83/ES in Direktiva 2001/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali je pod nadzorom pristojnega organa tretje države, katere nadzorna in regulatorna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Skupnosti.

(*) UL L 110, 20.4.2001, str. 28.“

(b) V točki 16 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„16. Če je izpostavljenost zavarovana z osebnim jamstvom, za katerega posredno jamči enota centralne ravni države ali centralna banka, regionalna ali lokalna raven države ali oseba javnega sektorja, do katerih terjatve se v skladu s členi 78 do 83 obravnavajo kot terjatve do enote centralne ravni države, na ozemlju katere nastanejo, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija, za katero se v skladu s členi 78 do 83 uporablja utež tveganja 0 %, ali oseba javnega prava, terjatve do katere se v skladu s členi 78 do 83 obravnavajo kot terjatve do kreditnih institucij, se lahko šteje, da je izpostavljenost zavarovana z osebnim jamstvom, ki ga je zagotovila zadevna oseba, če so izpolnjeni naslednji pogoji:“

8. Del 3 Priloge VIII se spremeni:

(a) Točka 24 se nadomesti z naslednjim:

„24. Enostavna metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem je na voljo samo, če se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu s členi 78 do 83. Kreditna institucija ne sme uporabljati hkrati enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, razen za namene členov 85(1) in 89(1). Kreditne institucije dokažejo pristojnim organom, da izjemna uporaba obeh metod ni uporabljena selektivno z namenom doseganja minimalnih kapitalskih zahtev in ne vodi v regulatorno arbitražo.“

(b) Točka 26 se nadomesti z naslednjim:

„26. Utež tveganja, ki bi bila uporabljena v skladu s členi 78 do 83, če bi bil posojilodajalec neposredno izpostavljen instrumentu zavarovanja s premoženjem, se uporabi za tiste deleže vrednosti izpostavljenosti, ki so zavarovani s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s premoženjem. V ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke, navedene v Prilogi II, namesto vrednost izpostavljenosti iz člena 78(1) 100 % vrednost. Utež tveganja deleža terjatve, zavarovanega s premoženjem, je najmanj 20 %, razen v primerih, določenih v odstavkih 27 do 29. Preostanku vrednosti izpostavljenosti se v skladu s členi 78 do 83 dodeli utež tveganja, ki bi bila uporabljena za nezavarovano izpostavljenost do nasprotne stranke.“

(c) V točki 33 se definicija spremenljivke „E“ nadomesti z naslednjim:

„E je vrednost izpostavljenosti, kakor bi bila določena v skladu s členi 78 do 83 ali členi 84 do 89, če izpostavljenost ni zavarovana s premoženjem. V ta namen kreditne institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu s členi 78 do 83, namesto vrednosti izpostavljenosti, navedenih v členu 78(1), upoštevajo kot vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, navedenih v Prilogi II, 100 % vrednost; prav tako kreditne institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členi 84 do 89, pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti postavk, navedenih v točkah 9 do 11 dela 3 Priloge VII, namesto konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh točkah, uporabijo konverzijski faktor 100 %.“

(d) V točki 69 se doda naslednji stavek:

„V ta namen se pri izračunu vrednosti izpostavljenosti postavk, navedenih v točkah 9, 10 in 11 dela 3 Priloge VII, namesto konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh točkah, uporabi konverzijski faktor ali odstotni delež 100 %.“

(e) Točka 75 se nadomesti z naslednjim:

„75. Če pristojni organi ene države članice uveljavljajo diskrecijsko pravico iz točke 73, lahko tudi pristojni organi druge države članice odobrijo svojim kreditnim institucijam, da uporabijo utež tveganja, dovoljeno v skladu z obravnavo točke 73, za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki se nahaja na ozemlju prve države članice, ob izpolnitvi enakih pogojev, kot veljajo v tej državi članici.“

(f) Točka 80 se nadomesti z naslednjim:

„80. Če so izpolnjeni pogoji iz točke 13 dela 2, se za delež izpostavljenosti, zavarovane s tekočo odkupno vrednostjo kreditnega zavarovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 dela 1, upošteva eno od naslednjega:

(a) zanj veljajo uteži tveganja iz točke 80(a), kjer za izpostavljenost veljajo členi 78 do 83;

(b) zanj se uporablja LGD 40 %, kjer za izpostavljenost veljajo členi 84 do 89, vendar ne veljajo lastne ocene LGD s strani kreditnih institucij.

V primeru valutne neusklajenosti se tekoča odkupna vrednost zmanjša v skladu s točko 84, pri čemer je vrednost kreditnega zavarovanja tekoča odkupna vrednost police življenjskega zavarovanja.“

(g) Za točko 80 se vstavi nova točka 80a:

„80a. Za namene točke 80(a) se na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodelijo naslednje uteži tveganja:

(a) utež tveganja 20 %, če se nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeli utež tveganja 20 %;

(b) utež tveganja 35 %, če se nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeli utež tveganja 50 %;

(c) utež tveganja 70 %, če se nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeli utež tveganja 100 %;

(d) utež tveganja 150 %, če se nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeli utež tveganja 150 %.“

(h) Točka 87 se nadomesti z naslednjim:

„87. Za namene člena 80 je g utež tveganja, dodeljena izpostavljenosti, katere vrednost (E) je polno zavarovana z osebnim kreditnim zavarovanjem (G_A), kjer je:

E = vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 78; v ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke, navedene v Prilogi II, namesto vrednost izpostavljenosti iz člena 78(1) 100 % vrednost;

g = utež tveganja izpostavljenosti do izdajatelja zavarovanja, kakor je določeno v členih 78 do 83, in

G_A= vrednost G*, izračunana v skladu s točko 84 in dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v delu 4.“

(i) V točki 88 se definicija spremenljivke „E“ nadomesti z naslednjim:

„E je vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 78. V ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke, navedene v Prilogi II, namesto vrednost izpostavljenosti iz člena 78(1) 100 % vrednost;“.

(j) Točke 90, 91 in 92 se nadomestijo z naslednjim:

„90. Za kriti delež vrednosti izpostavljenosti (E) (na podlagi prilagojene vrednosti kreditnega zavarovanja G_A) je lahko PD za namene dela 2 Priloge VII enak PD izdajatelja zavarovanja ali PD med PD posojilojemalca in PD izdajatelja jamstva, če polna substitucija ni zagotovljena. V primeru podrejenih izpostavljenosti in nepodrejenega osebnega kreditnega zavarovanja se lahko šteje, da je LGD, ki se uporabi za namene dela 2 Priloge VII, tisti, ki ustreza nadrejenim terjatvam.“

„91. Za vse nekrite deleže vrednosti izpostavljenosti (E) se kot PD uporabi PD posojilojemalca, kot LGD pa LGD osnovne izpostavljenosti.“

„92. G_A je vrednost G*, izračunana v skladu s točko 84 in dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v delu 4. E je vrednost izpostavljenosti v skladu z delom 3 Priloge VII. V ta namen se vrednost izpostavljenosti postavk, navedenih v točkah 9 do 11 dela 3 Priloge VII, namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh točkah, izračuna z uporabo konverzijskega faktorja ali odstotnega deleža 100 %.“

9. Del 2 Priloge IX se spremeni:

(a) Točka 1 se spremeni:

(i) Uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditna institucija v vlogi originatorja, ki uporablja tradicionalno listinjenje, lahko iz izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub izključi listinjene izpostavljenosti, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) šteje se, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja iz naslova listinjenih izpostavljenosti prenesen na tretje osebe;

(b) kreditna institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ima v zadevnem listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s členom 57(r) pozicije listinjenja odšteje od lastnih sredstev.“

(ii) Za uvodnim stavkom se vstavijo točke 1a do 1d:

„1a. Če pristojni organ v določenem primeru ne odloči, da morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih kreditna institucija v vlogi originatorja dosegla z zadevnim listinjenjem, ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, se šteje, da je bil pomembni delež kreditnega tveganja prenesen v naslednjih primerih:

(a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij listinjenja, ki jih imajo kreditne institucije v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh obstoječih vmesnih pozicij listinjenja v zadevnem listinjenju;

(b) kadar v določenem listinjenju ni vmesnih pozicij listinjenja in originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti listinjenih pozicij, za katere bi veljalo, da se odštejejo od lastnih sredstev ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %, znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri listinjenih izpostavljenostih, kreditna institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti listinjenih pozicij, za katere bi veljalo, da se odštejejo od lastnih sredstev ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %.

1b. Za namene točke 1a so vmesne pozicije listinjenja tiste pozicije listinjenja, za katere se uporablja utež tveganja, nižja od 1 250 %, in ki so podrejene najbolj nadrejenim pozicijam v zadevnem listinjenju in vsem pozicijam, katerim se:

(a) v primeru pozicij listinjenja, za katere veljajo točke 6 do 36 dela 4, dodeli 1. stopnja kreditne kvalitete, ali

(b) v primeru pozicij listinjenja, za katere veljajo točke 37 do 76 dela 4, v skladu z delom 3 dodeli 1. ali 2. stopnja kreditne kvalitete.

1c. Namesto točk 1a in 1b se lahko šteje, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja prenesen, če se pristojni organ prepriča, da je kreditna institucija vzpostavila politike in metodologijo, ki zagotavljajo, da je originatorjevo morebitno zmanjšanje kapitalskih zahtev, doseženih z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe. Pristojni organ se lahko prepriča le, če mu kreditna institucija v vlogi originatorja lahko dokaže, da je namen prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe prav tako njeno notranje obvladovanje tveganja in notranje razporejanje kapitala.

1d. Poleg točk 1 do 1c morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:“.

(b) Točka 2 se spremeni:

(i) Uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„2. Kreditna institucija v vlogi originatorja, ki uporablja sintetično listinjenje, lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneske pričakovanih izgub, za listinjene izpostavljenosti v skladu z odstavkoma 3 in 4 spodaj, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) šteje se, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe s stvarnim ali z osebnim kreditnim zavarovanjem;

(b) kreditna institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije listinjenja, ki jih ima v zadevnem listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu z členom 57(r) pozicije listinjenja odšteje od lastnih sredstev.“

(ii) Za uvodnim stavkom se vstavijo točke 2a do 2d:

„2a. Če pristojni organ v posameznih primerih ne odloči, da morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih kreditna institucija v vlogi originatorja dosegla z zadevnim listinjenjem, ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, se šteje, da je bil pomembni delež kreditnega tveganja prenesen, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij listinjenja, ki jih imajo kreditne institucije v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh obstoječih vmesnih pozicij listinjenja v zadevnem listinjenju;

(b) kadar v določenem listinjenju ni vmesnih pozicij listinjenja in originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti listinjenih pozicij, za katere bi veljalo, da se odštejejo od lastnih sredstev ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %, znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri listinjenih izpostavljenostih, kreditna institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti listinjenih pozicij, za katere bi veljalo, da se odštejejo od lastnih sredstev ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %.

2b. Za namene točke 2a so vmesne pozicije listinjenja tiste pozicije listinjenja, za katere se uporablja utež tveganja, nižja od 1 250 %, in ki so podrejene najbolj nadrejenim pozicijam v zadevnem listinjenju in vsem pozicijam, katerim se:

(a) v primeru pozicij listinjenja, za katere veljajo točke 6 do 36 dela 4, dodeli 1. stopnja kreditne kvalitete, ali

(b) v primeru pozicij listinjenja, za katere veljajo točke 37 do 76 dela 4, v skladu z delom 3 dodeli 1. ali 2. stopnja kreditne kvalitete.

2c. Namesto točk 2a in 2b se lahko šteje, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja prenesen, če se pristojni organ prepriča, da je kreditna institucija vzpostavila politike in metodologijo, ki zagotavljajo, da je originatorjevo morebitno zmanjšanje kapitalskih zahtev, doseženih z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe. Pristojni organ se lahko prepriča le, če mu kreditna institucija v vlogi originatorja lahko dokaže, da je namen prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe prav tako njeno notranje obvladovanje tveganja in notranje razporejanje kapitala.

2d. Poleg tega mora biti prenos v skladu z naslednjimi pogoji:“.

10. Del 4 Priloge IX se spremeni:

(a) V točki 13 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Če so izpolnjeni naslednji pogoji, se lahko za določitev vrednosti izpostavljenosti nominalnega zneska likvidnostnega posojila uporabi konverzijski koeficient 50 %:“.

(b) Točki 2.4.2 in 14 se izbrišeta.

(c) Točka 48 se izbriše.

(d) Točki 3.5.1 in 56 se izbrišeta.

11. Točka 1 dela 2 Priloge X se nadomesti z naslednjim:

„1. Kapitalska zahteva za operativno tveganje se izračuna kot triletno povprečje letnih seštevkov kapitalskih zahtev po poslovnih področjih, navedenih v tabeli 2. V danem letu se lahko negativne kapitalske zahteve (izhajajoč iz negativnega bruto dohodka) iz katerega koli poslovnega področja brez omejitev izravnajo s pozitivnimi kapitalskimi zahtevami iz drugega poslovnega področja. Če pa so v danem letu skupne kapitalske zahteve iz vseh poslovnih področij negativne, je števec za to leto enak nič.“

12. Del 3 Priloge X se spremeni:

(a) Točka 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. Kreditne institucije morajo biti sposobne razporediti svoje pretekle notranje podatke o izgubi po poslovnih področjih, opredeljenih v delu 2, in po vrstah dogodkov, opredeljenih v delu 5, ter te podatke na zahtevo zagotoviti pristojnim organom. Dogodki izgube, ki vplivajo na celotno institucijo, se lahko zaradi izjemnih okoliščin razporedijo na dodatno poslovno področje „postavke podjetja“. Obstajati morajo dokumentirana, objektivna merila za razporejanje izgub po določenih poslovnih področjih in vrstah dogodkov. Izgube iz operativnega tveganja, ki so povezane s kreditnim tveganjem in so bile v preteklosti vključene v notranjih zbirkah podatkov o kreditnem tveganju, morajo biti evidentirani v zbirkah podatkov o operativnem tveganju in ločeno označene. Takšne izgube ne bodo predmet kapitalski zahtevi za operativno tveganje, dokler se bodo za namene izračuna minimalnih kapitalskih zahtev obravnavale v okviru kreditnega tveganja. Izgube iz operativnega tveganja, ki so povezane s tržnimi tveganji, se vključijo v obseg kapitalske zahteve za operativno tveganje.“

(b) Točka 29 se nadomesti z naslednjim:

„29. Kapitalsko zmanjšanje, ki izhaja iz priznanja zavarovanja in drugih oblik prenosa tveganja, ne presega 20 % kapitalske zahteve za operativno tveganje pred priznanjem tehnik za zmanjševanje tveganja."

13. Točki 10 dela 2 Priloge XII se dodata točki (d) in (e):

„(d) najvišje, najnižje in povprečne dnevne tvegane vrednosti za obdobje, ki ga zajema poročilo, in tvegano vrednosti ob koncu obdobja;

(e) primerjavo dnevnih tveganih vrednosti z enodnevnimi spremembami vrednosti portfelja do konca naslednjega delovnega dne skupaj z analizo vsakršnih pomembnih preseganj v obdobju, ki ga zajema poročilo."

14. Točka 3 dela 3 Priloge XII se nadomesti z naslednjim:

„3. Kreditne institucije, ki uporabljajo pristop, določen v členu 105 za izračun zahtev po lastnih sredstvih za operativno tveganje, razkrijejo opis uporabe zavarovanja in drugih oblik prenosa tveganja za namene zmanjševanja tveganja."

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. oktobra 2010 sprejmejo in objavijo zakone ter druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedilo navedenih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo takoj posredujejo Komisiji.

Te predpise začnejo uporabljati od 31. decembra 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 27. julija 2009

Za Komisijo

Charlie McCREEVY

Član Komisije